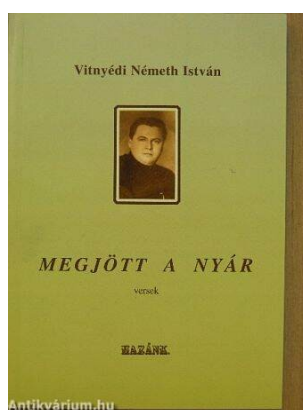

Vitnyédi Németh István

Vitnyédi Németh István római katolikus pap, püspöki tanácsos, költő, író 1894. december 2-án született a rábaközi, Fertő- és Hanság-széli Vitnyéden.

A gazdálkodó, földműves családban hatan voltak testvérek. Édesapja korán meghalt. Alakját az Apám, a megvető című versben örökítette meg. Özvegy édesanyja nevelte a gyermekeket, három fiútestvér István, János és Pál pap lett.

János az Actio Catholica Győr megyei igazgatója volt, a hitoktatást, a templomi éneklést, a népi vallásosságot nagyra értékelte. Pál Rómában szerzett licenciátusi fokozatot. A hittudományi főiskolán professzorként tanított, egyházmegyei könyvtárosként is dolgozott, a győri Orsolya-templom igazgatója volt.

István az iskolába kerülve hamar kitűnt tehetségével, szorgalmával. Tanítója, Bolla Géza addig gyözködte szüleit, míg beleegyeztek, hogy fiúk továbbtanuljon. Ehhez a szülői erőn kívül szükség volt az egyházi támogatásra is. Áldozópappá 1919-ben szentelték, előbb Gyarmaton, majd Csornán szolgált segédlelkészként. 1923-tól 1927-ig Győrben káplán, közben a Dunántúli Napló felelős szerkesztője is volt. Utána Ácson, később Hidegségen lett plébános, 1947-től püspöki tanácsos. Egyházbizományi doktori címét 1935-ben védte meg.

Versei korán megjelentek a Zászlónk, az Élet, a Napkelet, a Dunántúli Napló és a Vigília című kiadványokban. Már szeminaristaként kiadott egy kis verseskötetet, 1916-ban Kiáltás az Úrhoz címmel, a második 1922-ben Csornán, Lelkem elküldelek címmel jelent meg. A negyvenes évek elején, évtizedes önművelés és szellemi munka eredményeként sorban születtek a könyvei: Krisztus helyettese Genezáretnél, Rómában és az Északi-sarkon (Budapest, 1940); Az egyház szentsége (Budapest, 1940); Szociális igazságosság (Budapest, 1941); Magyar fény a nagyvilágban, magyar hithirdetők élete és munkássága (Budapest, 1941); Ádventi örömök (Rákospalota, 1942); Az áldozat (Budapest, 1942). A főtanító úr című regényében emlékezett meg egykori nevelőjéről, Bolla Gézáról. Szent Margit életét Az áldozat című könyvében dolgozta fel. Templomi énekeit ma is éneklük. A Rábaköz költőjének emlékét őrzi a Hozsanna énekeskönyv is, amelynek 8., 76. 84. és 206. énekeiben Vitnyédi Németh István szavaival dicsérik az Urat.

Vitnyédi Németh István Harsányi, Sík és Mécs költőhármas kortársa volt. Harsányi Lajos, Mécs László, Géczy Lajos, Vitnyédi Németh István, Városi István többször találkozott egymással és olvasóikkal Pannonhalmán.

Fiatalon, 54 évesen, 1948. május 30-án hunyt el Győrben, vesebetegségben. A temetésén Harsányi Lajos pap költő mondta a gyászbeszédet. A szülőfalujához való ragaszkodás jeléül vette fel a Vitnyédi előnevet. A községben 2006-ban a Vitnyédiek Baráti Köre avatta fel a pap-költő emléktábláját, szülőházának helyén.

Irodalom:

Békássy Jenő: Komárom és Esztergom vármegyék újjáépítése Trianon után. Budapest, 1930. p. 219.
Lőrincz Imre: Egy elfelejtett költő: Vitnyédi Németh István In: Vigilia 1965. p. 140–145.

Internet:

Új Ember, 2006. 26. évf. 3019. szám https://adtplus.arcanum.hu/hu/view/UjEmber_2006/?query=vitny%C3%A9di%20n%C3%A9meth%20istv%C3%A1n&pg=421&layout=s
Katolikus Lexikon <http://lexikon.katolikus.hu/N/N%C3%A9meth.html> Letöltés: 2019. november 28.